Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΚΑΧΥΠΟΨΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΛΟΤΩΦ

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΩΝ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ «Παρατηρητὴς» τοῦ Λονδίνου γράφει τὰ ἀκόλουθα ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ρωσσικὴν καχυποψίαν:

«Εἰς τὴν Δύσιν δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατανοηθῇ καὶ ἀκόμη νὰ ἐξηγηθῇ ἡ Ρωσσικὴ καχυποψία. Ποία αἰτία τὴν δημιουργεῖ; Ἡ ἀπάντησις ἀποτελεῖ πραγματικὸν πρόβλημα. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἔχει προκύψει πλῆθος παρεξηγήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔρριψαν μέχρι τοῦδε τὴν σκιάν των εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς διευθετήσεως τῆς Εἰρήνης. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξετάζουν ἰδιαιτέρως τὴν ἐν λόγῳ σκοτεινὴν πλευρὰν τῆς Ρωσσικῆς πολιτικῆς, ἔχουν καταλήξει εἰς ἕνα συμπέρασμα, ποὺ ἴσως νὰ μὴν εἶναι λανθασμένον. Λέγουν: Ὁ κ. Μολότωφ ἀποφεύγει νὰ θέσῃ ἀνοικτὰ τὰ χαρτιὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἁπλούστατα, διότι τὰ χαρτιά του δὲν εἶναι καλά. Καὶ προκειμένου νὰ πιστοποιήσῃ ὁ ἴδιος τὴν κατάστασιν τῆς χώρας του, κρίνει σκοπιμώτερον νὰ παίζῃ τὸν ρόλον τῆς Σφιγγός. Ἂν ἔχῃ ἔτσι τὸ πρᾶγμα ἡ διαρκὴς Ρωσσικὴ ἐπιφυλακτικότης διασαφηνίζεται. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι τὸ Σοβιετικὸν καθεστὼς εἶναι καθαρὰ καὶ ὠμὴ δικτατορία. Καμμία δὲ δικτατορία, εἰς τὴν ἱστορίαν, δὲν παρεδέχθη ποτέ, ὅτι παρακολουθεῖται ἀπὸ ἀδυναμίας καὶ ἀπὸ σφάλματα. Ἀλλοίμονον ἂν σχηματίσουν αὐτὴν τὴν γνώμην οἱ λαοί, ποὺ τὰς ὑφίστανται. Εἰς μίαν παρομοίαν περίπτωσιν ἡ ἐσωτερικὴ κατάρρευσις θὰ ἤρχετο μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν.

Μήπως ὅμως οἱ Ρωσσικοὶ φόβοι προέρχονται ἀπὸ ἀδυναμίαν, ἡ ὁποία ἐν τούτοις κατορθώνει νὰ συγκαλύπτεται πάντοτε ἐπιμελῶς; Εἶναι μία δευτέρα ἐκδοχή. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποῦ στηρίζονται αἱ ἐμφανῶς ἐπεκτατικαὶ διαθέσεις τῶν Σοβιέτ; Ἴσως τὴν βουλιμίαν αὐτὴν νὰ ἐνισχύῃ τὸ ἡττοπαθὲς πνεῦμα ὡρισμένων λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκλαμβάνουν τὴν παροδικήν των τύχην, ὡς ὁριστικὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὴν Ρωσσικὴν τροχιάν. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἀκουσίως καὶ ἡ Ἀμερικὴ νὰ εἶναι ἀφορμὴ τῶν Ρωσσικῶν φόβων. Διότι ἡ ὑπερατλαντικὴ Σύμμαχος διαθέτει σήμερον τὴν μεγαλυτέραν δύναμιν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὁ Μαρξισμός, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, ἀπεχθάνεται κάθε ἰσχύν, ἡ ὁποία δὲν εὑρίσκεται εἰς παραλλήλους γραμμὰς μὲ τὴν ἰδικήν του.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ Ρωσσικὴ καχυποψία παραμένει πάντοτε ὡς γεγονός, ὡς παράγων ἀντιδράσεως. Εἶναι πλάνη νὰ πιστεύεται ὅτι θὰ ἐκλείψῃ σύντομα. Δυνατὸν νὰ περιορισθῇ καὶ νὰ γίνῃ κάπως συγκαταβατική. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀπομακρυνθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τὸ πολιτικὸν προσκήνιον. Πρέπει δὲ νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἰδιοσυστασία τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ρώσσων. Ἀπὸ τοῦ Στάλιν μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου δημιουργεῖται καὶ εἰς τὰς ἁπλουστέρας ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μία ἀτμόσφαιρα μυστικοπαθείας, τὴν ὁποίαν ἡ δικτατορικὴ διακυβέρνησις πρὸς ὄφελός της, ἔχει κάθε λόγον νὰ καθιστᾷ καταθλιπτικωτέραν. Ἔναντι αὐτῆς τὸ μόνον ἀσφαλὲς μέτρον εἶναι ἡ ἀνεκτικότης, μέχρις ὅτου φυσικὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀποκρυσταλλωθοῦν συμπεράσματα σαφῆ καὶ θετικά.

ΕΑΝ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΑΠΕΤΥΓΧΑΝΕ...

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΕΡΕΙΠΙΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΗ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΚΑΡΒΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ὅπου αἱ αὐστηραὶ ἀντιθέσεις ἀντιμαχομένων τύπων καὶ ἐπιθυμιῶν εἶνε ἀσυμβίβαστοι πάντοτε εἰς τοὺς ὅρους τῆς λογικῆς, δὲν ὑπάρχει ποτὲ ἄλλη λύσις ἀπὸ τὸν οὐσιαστικὸν συμβιβασμόν. Ἐὰν ἡ πολιτικὴ ἀποτελῇ, πράγματι, τὴν τέχνην τῆς προσαρμογῆς τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς ἐπιθυμητῆς των πλευρᾶς εἰς ἐκείνην ποὺ ἐπιβάλλεται κατ' ἀδήριτον ἀνάγκην, ὁ πρῶτος εὐρὺς διαχωρισμὸς τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ παρεῖχεν ἀνεκτίμητον εὐκαιρίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς.

Εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων καταλέγονται ἡ Ἰταλία καὶ ἡ ἀνατολικὴ Εὐρώπη.

Ἂς λάβωμεν, ἐπὶ παραδείγματι, τὸ θέμα τῆς Τεργέστης. Ἐπὶ αἰῶνας ὁ πληθυσμὸς ἦτο κατ' οὐσίαν Ἰταλικός, ἐνῷ ὁ λιμήν της ἦτο ἐκεῖνο, ποὺ πρέπει καὶ νὰ παραμείνῃ: ἡ μεγάλη διέξοδος ὅλης τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης πρὸς τὰ ὕδατα τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τῆς Μεσογείου.

Ἀντὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τοὺς Γιουγκοσλαύους, ἡ στρατηγικὴ αὐτὴ πόλις τῆς Νοτίου Εὐρώπης — ἢ τοὐλάχιστον ὁ περίφημος λιμὴν της μὲ ἐπαρκῆ ἐνδοχώραν — πρέπει νὰ τεθῇ ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχον. Εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν θὰ πρέπει νὰ ἐκπροσωποῦνται καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα.

Μία λύσις τοιούτου εἴδους θ' ἀπετέλει θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας διὰ τοὺς μεταπολεμικοὺς διακανονισμούς. Δὲν ὑπάρχει καμμία βεβαιότης, ἢ ἀκόμη καὶ πρόβλεψις, ὅτι θὰ υἱοθετηθῇ ἡ συμβιβαστικὴ αὐτὴ διαδικασία. Ἀντιθέτως, δὲν ὑφίστανται μέχρι τοῦδε αἱ ἐγγυήσεις ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Τεργέστης δὲν θ' ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων.

Καὶ ὅμως εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς ὑπάρχουν πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ν' ἀναζητηθοῦν, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ἐνοποιημέναι ἀρχαὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ ν' ἀποφευχθοῦν τραχύτεραι διχόνοιαι. Ἀπὸ μίαν φιλικὴν προσαρμογὴν ὁλοκλήρου τοῦ πολυπλόκου αὐτοῦ ζητήματος ἡ Ρωσσία θὰ ἐκέρδιζεν ὅσα καὶ κάθε ἄλλη Δύναμις, τόσον ἀπὸ πρακτικῆς πλευρᾶς ὅσον καὶ εἰς παγκόσμιον ἐμπιστοσύνην.

Ἐξ ἄλλου, ἐλευθέρα ἐμπορικὴ ναυσιπλοΐα εἰς τὸν Δούναβιν δὲν θὰ ἦτο ἀφ' ἑαυτῆς μικρὸν πλεονέκτημα διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ ἐμπορίου εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ τὴν πρότασιν αὐτὴν τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων φαίνεται ὅτι ἐπιμόνως ἀπορρίπτει ἡ Ρωσσία τόσον διὰ πολιτικοὺς ὅσον καὶ οἰκονομικοὺς λόγους. Χωρὶς τὴν εἰδικήν της ὑποστήριξιν, ἡ πρότασις αὐτὴ μικρὰς ἔχει πιθανότητας ἐπιτυχίας.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, καίτοι δὲν δυνάμεθα ἐντίμως ν' ἀπαρνηθῶμεν τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλευθέρων ἐκλογῶν εἰς τὰ κατ' ἐπίφασιν ἐλεύθερα Κράτη τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ φιλελευθέρου αὐτοῦ ἰδεώδους δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐλπίδας μας, ἐφ' ὅσον ἡ Σοβιετικὴ πολιτικὴ καὶ ὁ πανταχοῦ ἐξηπλωμένος Ἐρυθρὸς Στρατὸς κυριαρχοῦν εἰς τὴν τεραστίαν αὐτὴν ἔκτασιν.

Σήμερον ἐπικρατεῖ εἰς πολλοὺς ἡ ἄποψις ὅτι, μὲ τὴν σειράν των, αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις πρέπει ν' ἀναγνωρίσουν τὰ τετελεσμένα γεγονότα. Καὶ τὸ μεγαλύτερον γεγονός, ἀνεξαρτήτως ἂν τὸ ἐπιθυμῇ κανεὶς ἢ ὄχι, εἶνε ὅτι, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς προπολεμικὰς συνθήκας, ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ρωσσίας εἰς ὅλην τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην ἔχουν τεραστίως αὐξηθῆ.

Τοῦτο μᾶς φέρει εἰς τὸν δεύτερον εὐρὺν διαχωρισμὸν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὰ θέματα αὐτὰ εἶνε ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία. Αἱ δύο αὐταὶ χῶραι ἀπὸ κοινοῦ ἀποτελοῦν τὴν καρδίαν τῆς Εὐρώπης καὶ κάτι περισσότερον. Ἐκτεινόμεναι ἀπὸ τὸν Ἄνω Δούναβιν μέχρι τῆς ἐντεῦθεν πλευρᾶς τοῦ Ρήνου, ἐνδιαφέρουν τὸ καθαρῶς δυτικὸν τμῆμα τῆς πατρικῆς μας ἠπείρου πολὺ ζωτικώτερον ἀπὸ τὴν ἀνατολικήν της πλευράν. Ὁ κ. Μολότωφ προέβη εἰς μίαν χαριτωμένην παραχώρησιν, ἀνακαλῶν τὴν προηγουμένην του ἄρνησιν νὰ συζητήσῃ τὸ Αὐστριακόν, διότι οἱ κ. κ. Μπέβιν καὶ Μπύρνς ἐξεδήλωσαν ἔντονον ἐπ' αὐτοῦ ἐπιμονήν. Ἀλλὰ δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι θὰ ἐπιτύχουν μίαν ἐκτεταμένην ἀποχώρησιν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἀπὸ τὴν μεγάλην εἰς παρελθόν, ἀλλὰ μικρὰν εἰς ἔκτασιν αὐτὴν Χώραν, ἡ ὁποία ἀπετέλει κάποτε τὴν στρατηγικὴν κλεῖδα μιᾶς θρυλικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐν τούτοις καὶ ὁ περιορισμὸς ἀκόμη τῶν στρατευμάτων κατοχῆς εἰς ἓν κατώτατον ὅριον θὰ ἦτο μία σοβαρὰ ἀνακούφισις διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ μία εὐοίωνος ἔνδειξις διὰ τὸν ὑπόλοιπον Κόσμον.

Θὰ ἦτο σωφροσύνης ἔργον ἐὰν ἡ Μόσχα παρεῖχεν ἐπὶ τέλους, αὐτὴν τὴν ἔνδειξιν. Οἱ πολιτικοὶ τῶν Σοβιὲτ σήμερον βλέπουν ὡς πολὺ μακρινὴν τὴν ἡμέραν τῆς τελικῆς ἀποχωρήσεως ὅλων τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὰ ἐδάφη τοῦ Ράϊχ τοῦ μέλλοντος. Πρὸς τὸ παρὸν δροῦν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν των ζώνην ὡς κυρίαρχος ἀναδιοργανωτικὴ Δύναμις μονίμου κατοχῆς.

Ἡ γενικὴ αὐτὴ ἐντύπωσις προκαλεῖ ἕνα τρομερὸν δίλημμα: «Θὰ δημιουργηθῇ μία Γερμανία ἢ δύο;» Τὸ δεύτερον, καίτοι ἡ Σοβιετικὴ αὐτοκρατορία θὰ ἠδύνατο ἐν τέλει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν, θὰ ἐδημιούργει περισσότερα καὶ χειρότερα προβλήματα ἀπὸ ὅσα ἠδύνατο νὰ ἐπιλύσῃ.

Δὲν τολμῶμεν νὰ ὑποτιμήσωμεν τὴν κολοσσιαίαν σημασίαν τοῦ Γερμανικοῦ ζητήματος, ἀλλ' οὔτε πρέπει καὶ νὰ τὴν κρίνωμεν μὲ ἀπόλυτον ἀπαισιοδοξίαν. Τὸ καλύτερον σύστημα ἀσφαλείας θὰ ἦτο ἐκεῖνο, ποὺ κατοχυρώνει κατὰ βάθος ἡ πρότασις τοῦ κ. Μπέρνς, τὴν ὁποίαν ἐνέκρινε καὶ ἡ Ἀγγλία, περὶ συνάψεως τετραμεροῦς συμφώνου 25ετοῦς ἰσχύος, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Συμμάχων ἐκ Γερμανίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν πλήρη ἀποτελεσματικότητα τῆς προτάσεώς των αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ πρέπει νὰ συνεχίσουν τὴν κατοχὴν τῆς ἐν Γερμανίᾳ ζώνης των ἐπὶ ἰδιαιτέρως σημαντικὴν περίοδον.

Εἶνε ἀκόμη πρόωρον νὰ προβλέψωμεν ἐὰν ἡ σημερινὴ Διάσκεψις τῶν Παρισίων θὰ ἐπιτύχῃ ἢ θ' ἀποτύχῃ εἰς τὸν σκοπόν της. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χειροτέραν τῆς ἐκβάσεων, ἡ ἀποτυχία της δὲν πρόκειται νὰ σημάνῃ τὴν πολιτικὴν χρεωκοπίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς κατεστραμμένης Εὐρώπης ἠμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἀποδοτικώτερον μὲ διαφορετικὰ μέσα. Καὶ ἐὰν ἀκόμη αἱ ἐλπίδες ἀποδειχθοῦν σήμερον φροῦδαι οἱ φόβοι διὰ τὸ μέλλον εἶνε πάντως ἀβάσιμοι.

J. L. GARVIN

ΑΠΕΓΟΗΤΕΥΘΗΣΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΠΑΦΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σόφιας, τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας Κολάρωφ πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του μεταβιβάζει ἀπογοήτευσιν ἐκ τῶν πρώτων ἐπαφῶν αὐτοῦ μετὰ τῶν κύκλων τῆς Διασκέψεως. Ἐπίσης προσθέτει ὅτι πρὸς τὸ παρὸν θὰ ἀποφύγῃ νὰ ζητήσῃ, ὅπως ἡ Βουλγαρία χαρακτηρισθῇ συνεμπόλεμος, περιοριζόμενος εἰς παρακολούθησιν τῆς τύχης τῶν ὑποβληθέντων νέων Βουλγαρικῶν ὑπομνημάτων.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΜΙΑΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΕΖΗΤΗΘΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Ο ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΤΟΥΣ ΕΚΑΛΕΣΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν, διὰ τῆς ψήφου τῆς 31ης Μαρτίου, παρέσχεν ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀξίωσις, ὅπως τὸ δημοψήφισμα διενεργηθῇ ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου χρόνου, δὲν διετυπώθη μόνον ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὰ ἐν τῇ Κυβερνήσει κόμματα. Ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου σαφὴς καὶ διετυπώθη κατηγορηματικῶς καὶ ἀπὸ ἐκλογεῖς—καὶ ὁ ἀριθμός των εἶναι σημαντικὸς—οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς ἄλλα, ἐκ τῶν ἐκπροσωπουμένων, ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, κόμματα. Θὰ ἀπετέλει συνεπῶς παραβίασιν τῆς ρητῆς λαϊκῆς ἐντολῆς, ἄν, ὑποβάλλων τὸ σχέδιον ψηφίσματος διὰ τὴν προκήρυξιν τοῦ δημοψηφίσματος, δὲν προσδιώριζον τὴν ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς τούτου, ἐκτὸς τῶν, ἐκ τῶν δυνατοτήτων ὑπαγορευομένων, χρονικῶν περιθωρίων. Ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ πλειοψηφία καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης της προελθοῦσα Κυβέρνησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐκτιμήσουν ἐπαρκῶς γενικωτέρους λόγους οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνέκυπτον ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποθέσεως, κατὰ τὸ μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου διάστημα, ὡς εἶναι ἡ σύγκλησις τῆς Διασκέψεως τῆς εἰρήνης καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ὑπεδείκνυον τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπισθῇ βραχεῖα μετάθεσις τῆς προσδιωρισμένης πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος ἡμερομηνίας.

2) Ἡ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἀντιπροσωπείᾳ πλειοψηφία καὶ ἡ Κυβέρνησις θεωροῦν ζήτημα τιμῆς τὴν διασφάλισιν ὅλων τῶν προϋποθέσεων καὶ ἐγγυήσεων, διὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ γνησίαν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, κατὰ τὸ δημοψήφισμα, ὥστε ἡ ἀποδοχή του νὰ εἶναι ἀνεπιφύλακτος. Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν, ὅπως παρασχεθῇ ἡ δυνατότης εἰς τὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ Ἀντιπολίτευσιν νὰ διαπιστώσῃ ἡ ἰδία τὴν ἔγκαιρον ἐκπλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων καὶ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἐγγυήσεων, ἡ πλειοψηφία καὶ ἡ Κυβέρνησις προχωροῦν καὶ περαιτέρω. Ἐξ ὀνόματός των, καλῶ τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τὰ ἐμπνεόμενα ἀπὸ ζωηρόν, ὅσον καὶ ἡμεῖς, ζῆλον, ὅπως συμβάλουν, ὥστε ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἀποκατάστασιν εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος ἡμῶν, νὰ μετάσχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ σύμπτωσις τοῦ ἐπικειμένου ταξειδίου μου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει τὴν διεξαγωγὴν συνεννοήσεων ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ διὰ τὴν χώραν προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀνασυγκροτήσεως, παρέχει εἰς τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅλον τὸν ὑλικὸν χρόνον, διὰ νὰ σκεφθοῦν, μελετήσουν καὶ ἀποφασίσουν ἐπὶ τῆς ἐκκλήσεως, ὥστε νὰ δοθῇ —καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ δοθῇ— ἡ πρακτικὴ εἰς αὐτὴν συνέχεια, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ μου ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

3) Τὰ κόμματα τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ὑπῆρξαν σαφῆ εἰς τὰς πρὸς τὸν λαὸν δηλώσεις των περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ δημοψηφίσματος καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπολύτως συνεπής, καθορίζουσα εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις της τὴν ἐν προκειμένῳ πολιτικήν της.

Ἡ διατύπωσις τοῦ πρὸς τὸν λαὸν ἐρωτήματος τοῦ δημοψηφίσματος δὲν ἀφίσταται οὐδὲ κατὰ κεραίαν τῶν ὅσων ἔχομεν δηλώσει πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶχεν ἐπιδοκιμάσει ἡ πλειοψηφία.

Παρερμηνεῖαι ἐπομένως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς προθέσεις καὶ τοὺς σκοπούς μας, δὲν θὰ ἦσαν δικαιολογημέναι. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀρθῇ οἱαδήποτε ἐν προκειμένῳ ἀμφιβολία, δὲν ἔχει καμμίαν δυσκολίαν ἡ πλειοψηφία νὰ δηλώσῃ καὶ αὖθις, ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐκφρασθησομένης —ἐφ' ὅσον ἐκφρασθῇ τοιαύτη— βουλήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐπανέλθῃ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐκ τῆς ἀποδημίας του περιλαμβάνεται — καὶ εἶναι ἄλλωστε τόσον εὔλογον ὅτι περιλαμβάνεται— καὶ ἡ ἔκφρασις τῆς λαϊκῆς βουλήσεως ὑπὲρ τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας. Ἡ τυχὸν ἐκδηλωθησομένη ἀντίθετος βούλησις τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς ἀποδημίας του τοῦ Βασιλέως εἶναι ἐξ ἴσου προφανές, ὅτι, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιάν της, δημιουργεῖ πολιτειακὴν κρίσιν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τὴν περίπτωσιν δὲν ἀπόκειται βεβαίως εἰς τὴν σημερινὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης Κυβέρνησιν, νὰ κατευθύνῃ τὴν χώραν πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς κρίσεως. Ἡ σημερινὴ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία θὰ ἔχῃ παύσει νὰ εἶναι τοιαύτη καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν της, διότι ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἄνευ πολιτικῶν συνεπειῶν.

Εἶναι λοιπὸν σαφὴς ἡ ἔννοια τὴν ὁποίαν ἡ πτέρυξ ἡμῶν δίδει εἰς τὴν λαϊκὴν ψῆφον κατὰ τὸ δημοψήφισμα. Καὶ θὰ ἀναγνωρισθῇ ἀσφαλῶς, ὅτι δὲν εἶναι δεκτικὴ οὐδεμιᾶς παρερμηνείας.

Ἀλλ' ἡ σημερινὴ πλειοψηφία ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ συμβάλῃ ὥστε νὰ ἐπέλθῃ πλήρης ἡ ἐκκαθάρισις, προχωρεῖ καὶ ἐν προκειμένῳ περαιτέρω:

Δηλοῖ ὅτι εἶναι ἑτοίμη νὰ παράσχῃ εἰς τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως οἱ ὀπαδοί των ἐκδηλώσουν, ὄχι μόνον τὴν ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως βούλησίν των, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν του ἕκαστος προτίμησιν περὶ τοῦ πολιτειακοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ σημερινόν, ἂν ἡ λαϊκὴ πλειοψηφία δημιουργήσῃ πολιτειακὴν κρίσιν.

Εἰς τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδοθῇ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ψηφίσματος θὰ περιληφθῇ καὶ διάταξις, ὁρίζουσα ὅτι θεωροῦνται ἔγκυρα καὶ τὰ λευκὰ ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναγράφουν διὰ μελάνης ἢ μολυβδίδος τὸ πολίτευμα τῆς προτιμήσεως τοῦ ἐκλογέως.

Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἐλπίζει, ὅτι, κατόπιν τῶν γενομένων διευκρινίσεων, ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία θὰ χωρήσῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψηφίσματος»

Θ. Σοφούλης: Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν ἀμέσως εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διότι πρέπει πρῶτον νὰ μελετήσωμεν καὶ ἐννοήσωμεν καλῶς τὰ παρ' αὐτοῦ προταθέντα. Προτείνω λοιπὸν νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις, ὁ δὲ κ. πρωθυπουργὸς νὰ καλέσῃ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ νὰ παράσχῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς δεούσας ἐξηγήσεις. Ἡ συνέχεια τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως κατόπιν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ νομίζω ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν.

Βενιζέλος: Νομίζω, ὅτι κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δημιουργεῖται νέα κατάστασις καὶ ἀπαιτεῖται, ὅπως, πρὸ πάσης συνεχίσεως τῆς συζητήσεως, ἔλθουν εἰς σύσκεψιν οἱ ἀρχηγοὶ μετὰ τῶν ὀπαδῶν τῶν βουλευτῶν. Πρέπει νὰ καλέσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς σύσκεψιν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, ὥστε νὰ κατατοπισθοῦν οὗτοι περισσότερον ἐπὶ τῶν προτεινομένων.

Μανουηλίδης: Ἐκ μέρους τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἄνευ ἐπισταμένης μελέτης τοῦ κειμένου. Συμφωνοῦμε μὲ τοὺς προλαλήσαντας ἀρχηγούς.

Κανελλόπουλος: Συμμερίζομαι καὶ ἐγὼ ἀπολύτως τὴν ἀνάγκην ἀναβολῆς. Θὰ παρακαλέσω πρὸς τοῦτο τὸν κ. Πρόεδρον, ὅπως μᾶς παράσχῃ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον.

Ζέρβας: Ἔργον τῆς Κυβερνήσεως φρονῶ, ὅτι εἶναι νὰ ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν τοῦ κ. Σοφούλη.

Τσαλδάρης: Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία νὰ γίνῃ ἡ προτεινομένη σύσκεψις.

Σίδερης: Σεῖς πρέπει νὰ καλέσετε τοὺς ἀρχηγοὺς εἰς σύσκεψιν.

Τσαλδάρης: Θὰ σᾶς παρακαλέσω ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ συναντηθῶμεν τὴν Δευτέραν τὸ πρωΐ. (Χειροκροτήματα).

Ἀποφασίζεται ἀκολούθως νὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς καὶ νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τὴν Δευτέραν.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

"Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΣΧΗ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΑΔΙΑΒΛΗΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ"

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Τσαλδάρη ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ εἰς ὅλους τοὺς πολιτικοὺς κύκλους. Ἐκρίθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ παράσχῃ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις πρὸς διενέργειαν ἀδιαβλήτου δημοψηφίσματος. Ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς νυκτερινάς του ἀνακοινώσεις, πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ σύσκεψις μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ γίνῃ τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας. Ἐτόνισεν, ὅτι ἐκάλεσα τοὺς ἀρχηγοὺς νὰ λάβουν ἀπὸ κοινοῦ τὰς ἐνδεδειγμένας ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως εἰς τὸ δημοψήφισμα.

Εἰς ἐρώτησιν, ἄν, ἐν περιπτώσει συμμετοχῆς τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος, θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ παράσχῃ τὰς ἀναγκαίας ἐγγυήσεις διὰ τὸ ἀδιάβλητον τοῦ δημοψηφίσματος, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο εἶνε αὐτονόητον.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν, ἂν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ δεχθῇ, ὅπως ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ψηφοδελτίου τυπωθῇ ἡ λέξις Δημοκρατία, ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφήνει πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως νὰ γράφουν διὰ μελάνης ἢ μολυβδίδος τὴν προτίμησίν των.

Τέλος ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἂν ἐπέλθῃ συνεννόησις μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς κοινοβουλευτικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ πραγματοποιηθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰς ἐρώτησιν ἂν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μετάσχουν ἀπὸ τοῦδε, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι καὶ τοῦτο δὲν ἀποκλείεται. Προσέθεσεν ὅμως ὅτι λόγῳ τῆς ἐπικειμένης ἀμέσου ἀναχωρήσεώς του διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δὲν νομίζει ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου λεπτομερεῖς συνεννοήσεις.

Ὑπὸ τῶν ἐγκύρων κύκλων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐξεφράζετο τὴν νύκτα ἱκανοποίησις, διότι, κατόπιν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως, ἡ Κυβέρνησις ἐπείσθη φαίνεται νὰ ὑποχωρήσῃ. Πάντως προσετίθετο ὅτι ἡ ὁριστικὴ ἐν προκειμένῳ στάσις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας θὰ δεχθῇ νὰ παράσχῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐλευθέραν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος.

Ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀποτελεῖ βάσιν πρὸς συνεννόησιν, ἡ πραγματοποίησις τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἔκβασιν τῶν σχετικῶν συνομιλιῶν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι μὲ ἱκανοποίησιν διαπιστώνει τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐγκαινιάσῃ συζήτησιν μὲ τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν σκοπόν, ὅπως ἐπιτευχθῇ κοινὴ συμφωνία.

Ἐκ τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος ἀνεκοινοῦτο, ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρέχει εὐκαιρίαν συζητήσεως. Πάντως τὸ κόμμα τοῦτο θεωρεῖ ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς συνεννοήσεως τὴν παροχὴν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγυήσεων ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως εἰς τὸ δημοψήφισμα.

Ἐξ ἄλλου ὑπὸ ἐγκύρων κυβερνητικῶν κύκλων διεψεύσθησαν αἱ διαδόσεις, ὅτι ἡ ὑποχώρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπῆλθεν ἐξ ὑποδείξεων ἔξωθεν.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΝΗΧΩΡΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Σχετικῶς μὲ τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐγνώσθη, ὅτι οὗτος θὰ ἀναχωρήσῃ ἀσφαλῶς τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς ἀεροπορικῶς. Τὸν κ. Πρωθυπουργὸν θὰ συνοδεύσῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμης.

Πληροφορίαι ἀνεξακρίβωτοι βεβαιοῦν, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ διακοποῦν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΙΝΑΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ Θ' ΑΡΝΗΘΗ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε σήμερον ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου καλοῦνται οἱ Τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἀποφύγουν νὰ καταρτίσουν ὅρους εἰρήνης, τοὺς ὁποίους ἡ νέα Ἰταλικὴ Δημοκρατία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδεχθῇ. Τὸ ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Κυβέρνησις, διερμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως ἐπισύρει τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἀνησυχιῶν τῶν Ἰταλῶν τῆς Τεργέστης, Δυτικῆς Ἰστρίας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Βενέτσια Τζούλια καὶ ἐπιμόνως παρακαλεῖ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων φιλικῶν Δυνάμεων, νὰ μὴ λάβουν ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἡ νέα Ἰταλικὴ Δημοκρατία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδεχθῇ».

Τὸ ψήφισμα τοῦτο συνεπάγεται, ὅτι ὅλα τὰ κυβερνητικὰ κόμματα συμφωνοῦν νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ὑπογραφὴν συνθήκης εἰρήνης, ὑπὸ τινας περιστάσεις. Ὅλα τὰ Ἰταλικὰ κόμματα, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ, κατὰ τὰς προσφάτους ἑβδομάδας, ἠξίωσαν σαφῶς, ὅπως ἡ Τεργέστη παραμείνῃ ἐντὸς τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους.

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ προσωρινὸς ἀρχηγὸς τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους Ντὲ Γκάσπερι ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν τὸν ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴν τῆς Μ. Βρετανίας.

ΔΕΝ ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΘΑ ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΘΗ Η ΤΕΡΓΕΣΤΗ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἡ Διάσκεψις ἤρχισε περὶ ὥραν 10ην. Οἱ ὑπουργοὶ συνῆλθον εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἐγνώσθη τὴν ἑσπέραν, ὅτι οἱ τέσσαρες ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι συνῆλθον εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν, ἀπέτυχον εἰς τὸ νὰ συμφωνήσουν εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς Διασκέψεως εἰρήνης, παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Μπέρνς, ὅπως ἡ Διάσκεψις κληθῇ τὸ βραδύτερον, τὴν 15ην Ἰουλίου. Ὁ κ. Μπέρνς εἶπεν ὅτι, ἂν καθορισθῇ ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως ἡ 15η Ἰουλίου, οἱ ὑπουργοὶ θὰ ἔχουν ἀρκετὸν χρόνον διὰ νὰ ἐξετάσουν ὅλα τὰ ὑπολειπόμενα ζητήματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἀκόμη καὶ ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἐφ' ὅλων τῶν σημείων, προσέθεσεν, εἴμεθα ἤδη τόσον πλησίον εἰς συμφωνίαν ἐπὶ πολλῶν σημείων, ὥστε δὲν ὑπάρχει βλάβη νὰ ὑποβάλωμεν τὰ ἄλλα ζητήματα εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς εἰρήνης. Ὁ Μπέρνς εἶπεν, ὅτι ἂν δὲν κληθῇ ἡ Διάσκεψις ταχέως, αὕτη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μετὰ τῆς συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ τὸν Σεπτέμβριον.

Ἡ συζήτησις περιωρίσθη τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ζητήματα διαδικασίας. Δὲν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς Τεργέστης.

Ὁ κ. Μολότωφ εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης, πρὶν συμπληρώσουν οἱ ὑπουργοὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν πέντε συνθηκῶν, ἤτοι μετὰ τῆς Ἰταλίας, Οὐγγαρίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας καὶ Φιλανδίας.

Ὁ κ. Μπέβιν συνέστησε συμβιβαστικὴν λύσιν, προτείνας ὅπως ἡ τελικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῆς Εἰρήνης ἀναβληθῇ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν, ὅτι οἱ τέσσαρες δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσουν ἀποκλείοντες τὰς ἄλλας συμμάχους χώρας ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῆς εἰρήνης. Ἂν δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν, εἶπε, πρέπει νὰ παραδεχθοῦν τοῦτο προθύμως καὶ νὰ ζητήσουν βοήθειαν ἔξωθεν. Προηγουμένως ὁ κ. Μπέβιν προέτεινεν, ὅπως οἱ ὑπουργοὶ συζητήσουν τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων ἀλλ' ὅτι ὁ κ. Μολότωφ εἶπεν ὅτι χρειάζεται περισσότερον χρόνον διὰ νὰ καταρτίσῃ τὴν διατύπωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τὸ θέμα αὐτὸ ἀνεβλήθη.

Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ἦτο ἡ βραχυτέρα μέχρι τοῦδε διαρκέσασα ὀλίγον πλέον τῆς ὥρας. Οἱ ὑπουργοὶ ἐσκόπουν νὰ συζητήσουν τὰ ζητήματα τῆς μεθορίου Ἰταλίας—Αὐστρίας καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ Ἰταλικοῦ ναυτικοῦ, ἀλλὰ ἐπειδὴ αἱ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων δὲν ἦσαν ἕτοιμαι, ἡ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις ἀνεβλήθη.

Κατόπιν τῆς ἄνευ ἀποτελέσματος συζητήσεως τῆς προτάσεως Μπέρνς
περὶ ἀποστολῆς προσκλ
σεων διὰ τὴν Διάσκεψ
τῆς εἰρήνης, ὁ κ. Μπ
τω εἶπεν, ὅτι οἱ ὑπουρ
γοὶ ἔχουν διακανονίσει
ὴ διάφορα ἄλυτα ζητ
ματα καὶ φαίνεται, ὅ
πλησιάζουν νὰ λύσουν
λὰ ἄλλα.

Ὁ κ. Μπέρνς συνέστ
σεν ὅπως, ἀπὸ τῆς Δε
τέρας ἐξετάσουν ὅλα
κυριώτερα σημεῖα κα
προσπαθήσουν νὰ φθάσου
εἰς συμφωνίαν, ὅσον
δυνατὸν ταχύτερον. Μ
τὸν τωρινὸν ρυθμόν, εἶπ
δὲν εἶνε πιθανὸν νὰ φθ
σωμεν εἰς συμφωνίαν πρ
τοῦ Σ)βρίου 1947.

Ὁ κ. Μπέβιν συνέστη
σεν ὅπως ἡ προσεχὴς Π
ρασκευὴ εἶνε ἡ τελευταί
ἡμέρα, μέχρι τῆς ὁπο
ας θὰ πρέπει νὰ συμπλη
ρωθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν συ
θηκῶν μετὰ τῆς Ἰτα
ας καὶ τῶν Βαλκανικ
Κρατῶν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐ
πὶ τοῦ ζητήματος τοῦ κα
θορισμοῦ τῆς ἡμέρας ἐ
νάρξεως τῆς Διασκέψε
ως εἰρήνης, ὁ κ. Μπέβ
εἶπε: «Τὰ ἄλλα Ἔθνη
τὰ ὁποῖα ἐπολέμησαν π
ρὰ τὸ πλευρόν μας, ἔχου
δικαίωμα νὰ συμβάλου
εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶ
συνθηκῶν εἰρήνης. Πρέ
πει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰ
ποια ἐλπίς, ὅτι ἡ Δια
σκεψις θὰ γίνῃ συν
μως».

Οἱ τέσσαρες τὴν Δε
τέραν θὰ συζητήσουν
ζητήματα τῶν Ἰταλοα
στριακῶν συνόρων, τ
Γαλλοϊταλικῶν συνόρω
καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ
ταλικοῦ ναυτικοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὁ
κτακτος ἀπεσταλμένος τ
Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορε
ου τηλεγραφεῖ, ὅτι γεν
κὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσι
κατόπιν τῆς χθεσινῆς
κτερινῆς συνομιλίας μ
ταξὺ Μολότωφ - Μπέρν
ὅτι κατηυνάσθη ἡ ὀξύτ
τοῦ ζητήματος τῆς Τε
γέστης, τῆς Ρωσσικ
ἀντιπροσωπείας ἀποδ
χθείσης κατ' ἀρχὴν τ
διεθνοποίησίν της. Πά
τως, λόγῳ τῆς ἐπιδεικ
κῆς ὑπὸ τοῦ Τίτο συγκ
τρώσεως 3 γιουγκοσλ
ϊκῶν μεραρχιῶν εἰς τ
σύνορα τῆς Ἰταλίας κα
διὰ τὸν φόβον πραξικοπ
ματος ἐξακολουθοῦν ν
συγκεντροῦνται Ἀγγλ
κὰ θωρηκτὰ εἰς τὸν λιμ
να τῆς Τεργέστης.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἐ
γνώσθη, ὅτι ὁ πρόεδρος
Τρούμαν ἔλαβε σήμε
ρον, ἀπ' εὐθείας ἔκθεσι
ἐκ μέρους τοῦ κ. Μπέρν
περὶ τῆς συνομιλίας τη
ὁποίαν ἔσχε μετὰ τοῦ
Μολότωφ, κατὰ τὸ γεῦ
μα τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲ
Ὁ [illegible]γραμματεὺς τοῦ Τμή
ματος Τύπου τοῦ Λε
κοῦ Οἴκου ἀνεκοίνωσε
ὅτι ὁ πρόεδρος ἔσχε μι
κρὰν συνομιλίαν μετὰ
τοῦ κ. Μπέρνς ἐπὶ τῆ
γενικῆς πορείας τῶν ἐρ
γασιῶν τῆς Διασκέψεω
Ἀμερικανικαὶ πληροφο
ρίαι ἐκ Παρισίων ἀνέφε
ρον σήμερον ὅτι αἱ ἐλπί
δες τῆς ἀντιπροσωπεία
τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν
ηὐξήθησαν, κατόπιν τῆ
συνομιλίας τῆς ἑσπέρα
τῆς χθές, καθ' ἣν οἱ κ. κ.
Μπέρνς καὶ Μολότωφ
διηρεύνησαν ὁλόκληρον
τὸ πεδίον τῶν περιπεπλε
γμένων προβλημάτων.

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Ἡ Ἀγγλία εὐνοεῖ τὴν ἀποκατάστασιν φιλελευθέρας μοναρχίας - "Ὕμνος ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐποχὴ» ὁ κ. Ἀλμπὲρ Μουσὲ δημοσιεύει ἄρθρον, ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Λέγει ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς Παρισίους θὰ ἐκθέσῃ συγχρόνως μὲ τὰς ἐθνικὰς διεκδικήσεις καὶ τὴν ἀληθῆ ὄψιν τοῦ καθεστωτικοῦ. Ὑπενθυμίζει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τὸν Ὀ)βριον τοῦ 1935 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατόπιν δημοψηφίσματος καὶ τεραστίας πλειοψηφίας. Ἡ Ἀγγλικὴ Κοινὴ Γνώμη, ὅπως καὶ τότε, εὐνοεῖ καὶ τώρα τὴν ἀποκατάστασιν
εἰς τὴν Ἑλλάδα κοινο
βουλευτικῆς φιλελευθέ
ρας μοναρχίας, οὐδέπο
τε δὲ ἡ Ἀγγλία ἔπαυσ
νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴ
τύχην τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ. Ἀπὸ τὴν βρετα
νικὴν διπλωματίαν ἐγέν
το ἀντιληπτὴ ἡ ἀνάγκ
σταθερᾶς πολιτικῆς. Σχε
τικῶς μὲ τὸ δημοψήφισμ
λέγει, ὅτι θὰ διενεργ
θῇ τοῦτο διὰ τὴν ἐπάνο
δον τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁ
ποῖος ἡγήθη τοῦ λαοῦ
του ἐναντίον τῆς Ἰτα
λικῆς ἐπιθέσεως. Παρο
μοίας ὑπηρεσίας οὐδεὶ
ἄλλος Βασιλεὺς δύναται
νὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον
τῶν Συμμάχων.

Τρίωρος στάσις ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκήρυξαν τρίωρον στάσιν ἐργασίας εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ διοικητοῦ των, ὁ ὁποῖος ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως εἰς παρουσιασθεῖσαν ἐπιτροπήν, ἐκάλεσε ἀστυνομικὴν δύναμιν. Σημειοῦται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προήρχετο ἐκ τῆς ἐθνικόφρονος διοικήσεως.

Ἐφονεύθησαν δύο κομμουνισταὶ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βόλου ἐξετελέσθησαν ἐντὸς πλοιαρίου δύο κομμουνισταί. Ἐπίσης ἀγνοεῖται ἡ τύχη ἑτέρων δύο.